

Arrest

nr. 127 868 van 5 augustus 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 13 februari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE loco advocaat Jan HELSEN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 2 januari 2013 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 13 januari 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Chinese nationaliteit te bezitten, van Tibetaanse origine te zijn en afkomstig te zijn uit Markham district gelegen in de prefectuur Chamdo, Tibetaanse Autonome Regio (TAR). Uw moeder overleed toen u nog zeer klein was. Uw grootvader zorgde voor u, want uw vader was als zakenman vaak weg van huis. U liep enkele jaren school in een dorpschooltje van ondermaats niveau. U kreeg er

ook Chinese les. Omdat u het verlangen koesterde de Dalai Lama te ontmoeten en onderwijs te volgen in India, besloot u Tibet te verlaten. In de loop van het jaar 2005 verliet u Tibet. U was toen zestien jaar oud. U ging eerst naar Lhasa waar uw zus woont nabij de luchthaven van Gongkar. U reisde verder naar Ngari en Purang, waar u de grens met Nepal overstak. U bereikte de nelenkhang of het opvangcentrum voor Tibetaanse vluchtelingen in Kathmandu. U kon doorreizen naar India in maart 2006. U kreeg toegang tot de school Patlikuhhal waar u ook verbleef tot uw vertrek uit India. Sedert het jaar 2010 hebt u een relatie met de Tibetaanse Tsering Dolma, afkomstig uit Bathang te Tibet. Zij woont heden als naaister in Dharamsala. U hebt geen kinderen. U verkreeg een RC of verblijfsvergunning in India. In India nam u deel aan betogingen op 10 maart, de dag van de Tibetaanse opstand, tegen het Chinese bewind in Tibet. U was geen lid van een politieke organisatie. U vreesde voor uw toekomst in India. U dacht in India geen goed werk te vinden na uw afstuderen. U vreest ook de veiligheidssituatie voor Tibetanen in India wanneer de Dalai Lama zal komen te overlijden. In het huidige India worden vaak winkels van Tibetanen verbrand door Indiërs die vaak afgunstig zijn op rijke Tibetanen. Om deze redenen besloot u ook India te verlaten. U bemachtigde via de school een Identity Certificate (IC) of een reisdocument voor Tibetanen met een visum voor Italië. Op 30 december 2012 reisde u per vliegtuig van New Delhi naar Italië. U reisde verder per trein via Zwitserland naar België. U vroeg hier asiel aan op 2 januari 2013.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u tijdens uw gehoor op het CGVS uw green book voor, een kopie van uw "R.C." of "Residence Certificate", een kopie van uw "Special Entry Permit" (S.E.P.), een kopie van uw registratie in de nelenkhang van Kathmandu, uw identiteitskaart van school, een schoolattest van de Tibetan Children's Village Traditional Art School te Patlikuhl, een attest van het Office of the Reception Centre van Dharamsala, een schooldiploma van Tibetan Children's Village (T.C.V.) Traditional Art School te Patlikuhhal en een attest dat u schoolkapitein was voor het jaar 2012.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt het CGVS vast dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de hoedanigheid van Vluchteling noch voor de status van Subsidiare Bescherming.

U bent van Tibetaanse origine en beschikt, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich bewust van de huidige precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in uw hoofdte aanzien van de VRC.

Na uw vlucht uit de Volksrepubliek China in november 2005 heeft u van maart 2006 tot december 2012 in India verbleven (zie gehoorverslag CGVS, pp.1, 8 en 9). U studeerde twee jaar aan de Suja school. Toen u niet slaagde voor het eindexamen, bent u naar de vakschool te Patlikuhhal gegaan waar u een kunstopleiding volgde. U verbleef er tot uw vertrek naar Europa. U bent in India traditioneel gehuwd met een Tibetaanse. Nog tijdens uw studies in India besloot u het land te verlaten.

Overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Met betrekking tot de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfssituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC bekomen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC.

In casu blijkt uit uw verklaringen en uw neergelegde documenten dat u over een verblijfsrecht beschikt in India en in het bezit bent van een dergelijke RC. Immers gaf u toe een RC te zijn uitgevaardigd door de

Indiase autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.6 en 7). U legde eveneens een kopie van deze RC neer tijdens uw gehoor op het CGVS.

Betreffende de feiten die de aanleiding vormden voor uw vertrek uit India stelde u dat u besloot India te verlaten uit vrees voor uw toekomst na uw studies. Immers vreest u dat wanneer de Dalai Lama komt te overlijden er ernstige problemen zullen rijzen voor alle Tibetanen in India (zie gehoorverslag CGVS p. 10-11). U slaagde er echter niet in een concrete en persoonsgerichte vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. U stoelde uw vrees louter op uw eigen inschatting van een toekomstige situatie die onmogelijk heden kan worden nagegaan. De mogelijke problematische situatie baseert u bovendien slechts op uw eigen vermoeden ingegeven door onzekerheid bij het heengaan van de spirituele leider van de Tibetaanse bevolking. U kon uw vrees geenszins staven. U gaf toe in India steeds een legaal verblijf te hebben gekend middels het beschikken over een RC (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Dat Indiërs afgunstig zijn van rijke Tibetanen en wel eens Tibetaanse markten in brand steken zoals u verklaarde, kan bezwaarlijk beschouwd worden als dat u persoonlijk gevisieerd werd door de Indiase overheid of andere actoren. Nergens in uw asielaanvraag is er sprake van een dermate ernstige vorm van discriminatie ten aanzien van u als Tibetaan in India dat het niveau van vervolging zou zijn bereikt. U kende nooit persoonlijke problemen met de Indiase overheid noch kende u andere problemen in India (zie gehoorverslag CGVS, pp.11 en 12). Het gegeven dat u smeergeld diende te betalen voor het verkrijgen van een exit permit of uitreisvergunning om India te mogen verlaten, is eerder te wijten aan het wangedrag van een corrupt overheidsapparaat in India, waar niet alleen Tibetanen het slachtoffer van zijn maar dat ook andere inwoners van India treft. Tijdens uw gehoor op het CGVS maakte u nergens melding van het hebben ondernomen van stappen tegen deze vorm van corruptie.

Op basis van bovenstaande kan worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedeporteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.

Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel Yellowbook genoemd, kunnen bekomen bij de Indiase autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indiase autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen Nori-stempel vraagt in zijn IC.

In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een reistitel beschikt in India en in het bezit was van een dergelijke IC met NORI-stempel en een exit permit. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het CGVS uw eigen IC te hebben aangevraagd via de school waar u verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p.12). In het bezit van uw eigen IC met een visum voor Italië reisde u naar Europa. Bij uw aankomst hier diende u, volgens uw verklaringen op het CGVS, uw IC af te geven aan de smokkelaar die uw reis naar hier regelde (zie gehoorverslag CGVS, p.12) om een eventuele repatriëring naar India te voorkomen. Dat u zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, zonder dat u blijkbaar grote moeite deed om het document terug te vragen, of een volledige kopie te vragen of te nemen, komt weinig overtuigend over. Immers is de IC een belangrijk document dat uw identiteit kan staven. Het is een officieel identiteitsstuk van de Indiase overheid dat iets zegt over niet alleen uw identiteit, maar evenzeer uw plaats van afkomst, uw aankomst in India en uw status in India. Bovendien blijkt u wel nog steeds in bezit te zijn van uw andere documenten uit Nepal en India, of van een kopie ervan. Daargelaten de vaststelling dat het twijfelachtig is dat u uw IC, gelet op het belang van dit document, zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, dient voorts opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Tibetanen die hun IC in het buitenland verloren hebben, contact kunnen opnemen met de Indiase ambassade teneinde het verlies van hun IC te melden en eventueel een duplicaat te verkrijgen.

In het licht van uw bovenstaande verklaringen, kan het CGVS er redelijkerwijze van uit gaan dat u over een IC beschikt, en u dus de mogelijkheid hebt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

Bovendien zijn de overige door u neergelegde documenten niet van die aard dat zij de beoordeling van uw asielaanvraag door het CGVS in positieve zin kunnen ombuigen. Immers tonen de kopie van uw registratieformulier in de nelenkhang of opvangcentrum van Kathmandu en de kopie van uw "Special Entry Permit" (S.E.P.) slechts aan dat u als Tibetaanse vluchteling in Nepal arriveerde en u legaal het Indiase grondgebied kon in reizen. Uw attest van het Office of the Reception Centre van Dharamsala en uw green book bevestigen dat u een verblijf kende in India en geregistreerd werd door de Tibetaanse Regering In Ballingschap. Uw schoolattesten aan de TCV Traditional Art School te Patlikuhal tonen uw schoolcarrière te India aan. Geen van bovengenoemde documenten vormen een bewijs van vervolging in India noch van een risico op ernstige schade bij een eventuele terugkeer naar India.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in casu kan beschouwd worden als eerste land van asiel overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar China doch wel kan worden teruggeleid naar India."

1.3. Stukken

Verwerende partij voegt bij de nota een update van de COI Focus "China/India, De Tibetaanse gemeenschap in India" van 10 maart 2014 en een "COI Focus" "CHINA/INDIA/TIBET" "Non-refoulement in India volgens een rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe (9 september 2013)", van 29 januari 2014.

Bij een schrijven van 22 mei 2014 voegt de verwerende partij een COI Focus "China India, De nationaliteitsbepaling van Tibetanen in India" van 25 maart 2014 en een COI Focus "China – Bepaling van het risico op vervolging voor Tibetanen bij terugkeer uit het buitenland" van 19 mei 2014.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Immers iedere asielaanvraag dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien geen nationaliteit kan worden aangetoond, van gewoonlijk verblijf.

3.2. Verzoekers identiteit en nationaliteit staan niet onmiddellijk ter discussie. Verzoeker is van Tibetaanse origine en is geboren op 1 september 1990 in Kyidrong in Chamdo, Tibetaanse Autonome Regio (TAR), in de Volksrepubliek China (VRC). Verzoeker legt een onvolledige *Registration Certificate* (RC) neer, uitgegeven op 22 oktober 2009 waarin staat dat hij "for studies" naar Tibet is gekomen. Verzoeker legt tevens een onvolledige kopie van een niet nader identificeerbare *Special Entry Permit* (SEP) voor. Verzoeker legt geen Chinese identiteitsdocumenten neer, wat gedeeltelijk kan verklaard worden door de jonge leeftijd ("ongeveer 16 jaar", gehoor p. 2-3) waarop hij verklaarde naar India te zijn gegaan. Verzoeker spreekt een mondje Chinees (gehoor p. 4). Verzoeker legt tevens een origineel *Green Book*, een origineel attest van het *Reception Centre Dharamsala* en een kopie van de inschrijving bij de *Nelen Khang Kathmandu* voor. Aldus kan tevens blijken dat verzoeker door de Tibetaanse regering in ballingschap als Tibetaan wordt beschouwd. Indien verzoekers Chinese nationaliteit aldus niet authentiek gedocumenteerd vaststaat, kan wel blijken dat de Indische en Tibetaanse autoriteiten verzoeker als een in China geboren Tibetaan beschouwen. Aldus kan verzoeker, wat betreft zijn Chinese nationaliteit en herkomst, het voordeel van de twijfel worden verleend.

3.3. Noch het administratief dossier, noch het verzoekschrift brengt echter informatie aan waaruit kan aangenomen worden dat alle Tibetanen uit de Volksrepubliek China *prima facie* in aanmerking komen voor internationale bescherming. Immers uit de informatie die werd aangebracht kan blijken dat in het bijzonder voor Tibetaanse nonnen, monniken en politieke activisten, de mensenrechtensituatie in Tibet kan verontrusten, doch geenszins wordt aangetoond dat elke Tibetaan louter omwille van zijn Tibetaanse etnie en Boeddhistische geloof vervolgd wordt of zal worden door de Chinese autoriteiten.

3.4. Verzoeker verklaarde naar India te zijn gegaan om de dalai lama te zien en om te studeren (gehoor p. 8). Hieruit kan geen vluchtelingenrechtelijke vrees in hoofde van verzoeker worden afgeleid, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Minstens wordt dit niet aangetoond.

3.5. Hoe dan ook verzoeker betwist geenszins dat hij zijn gewoonlijk verblijf heeft in India waar hij volgens zijn verklaringen sedert 2006 verblijft. *In casu* kan dan ook gesteld worden dat, in zoverre verzoeker volhoudt in China vervolging te vrezan, gelet op artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, India als het eerste land van asiel kan worden aanzien. Immers verzoeker kon in India, minstens vanaf 2006, ongemoeid en veilig verblijven en studeren. Verzoeker bezat een *Registration Certificate* (RC), uitgegeven op 22 oktober 2009, waarvan hij een onvolledige kopie voorlegt.

3.6. Verzoekende partij betwist niet dat India in de praktijk een beleid heeft ontwikkeld overeenkomstig de Vluchtelingenconventie en dat een reële bescherming geboden wordt aan Tibetanen in de zin van artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betwist evenmin dat hij geen concrete persoonlijke vervolging vreest in India (gehoor p. 11-12).

3.7. Verzoeker betwist dat hij kan terugkeren naar India. Inzake de terugkeer van Tibetanen naar India blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie en de update van de "COI Focus" "CHINA INDIA" "De Tibetaanse gemeenschap in India", dat "Tibetanen die met hun IC naar India willen terugreizen moeten hiervoor op voorhand de toelating hebben van de Indiase autoriteiten. Voor deze toelating moeten ze een zogenoemde No Objection to Return to India (NORI) stempel in hun IC laten plaatsen. De IC en de NORI stempel worden doorgaans tegelijk aangevraagd. De IC kost 350 INR en de

NORI stempel kost 50 INR. (...) *Wie naar India wil terugreizen met zijn IC moet bij de Indische diplomatieke post van zijn verblijfland een re-entry visa bekomen. De diplomatieke posten worden, volgens de bevoegde Indiase autoriteiten, in principe niet geacht om re-entry visa te plaatsen in IC's zonder NORI stempel.* Derhalve kan worden vastgesteld dat Tibetanen die in het bezit zijn van hun IC met NORI-stempel op eenvoudige wijze naar India terug kunnen reizen. Tevens blijkt dat *“Voor Tibetanen in het buitenland van wie de IC verloren, gestolen of beschadigd is, staat een richtlijn vermeld op pagina 36 van de IC. Zij moeten dit onmiddellijk laten weten aan de dichtstbijzijnde (Indiase) diplomatieke missiepost. Aansluitend staat op dezelfde plaats in de IC's ook vermeld dat een duplicaat uitgereikt kan worden na uitgebreide onderzoeksdaten”. Dat de Indiase autoriteiten via hun ambassades effectief duplicaten van IC's uitreiken, wordt alvast bevestigd op website van de Indiase ambassade in Rome. Het duplicaat kost er 15 euro.* Aldus kan worden vastgesteld dat duplicaten van IC's effectief worden uitgereikt, desgevallend voorafgegaan door een onderzoek.

3.8. Verzoeker stelt een IC te hebben gehad waarin er een NORI stempel was aangebracht (“dat zinnetje wel” gehoor p. 13), doch deze aan de smokkelaar te hebben gegeven. Verzoeker zou 1.500.000 Indische roepies (verklaring 35) dan wel 10.500.000 INR (gehoor p. 14) hebben betaald om zijn beweerde illegale reis te financieren. Dat verzoeker zijn IC heeft afgegeven aan de smokkelaar en niet heeft teruggekregen, kan niet overtuigen gezien dit zijn eigen identiteitsdocument is en de Raad überhaupt niet inziet waarom verzoeker 1(0).500.000 roepies zou betalen, indien hij middels zijn IC op legale wijze kon reizen. Evenmin kan worden ingezien waarom verzoeker zijn eigen document zou geven aan een derde persoon terwijl hij op Europees grondgebied is waar hij zich dient te legitimeren. Aldus zijn er wel degelijk gemotiveerde redenen waarom er ernstig kan worden getwijfeld aan de bewering dat verzoeker zijn IC aan de smokkelaar zou hebben gegeven en niet hebben teruggekregen. Dat verzoeker geen enkele reden heeft om ongeloofwaardige verklaringen over zijn IC af te leggen, kan niet blijken gezien hij het ontbreken hiervan inroept om zijn terugkeer aan te vechten, laat staan dat uit deze loutere bewering kan worden afgeleid dat hij de waarheid spreekt. Verzoeker beperkt zich dan ook tot het volharden in zijn verklaringen, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het formuleren van loutere beweringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

3.9. Nog daargelaten dat verzoeker geen asiel heeft aangevraagd in Zwitserland, toont verzoeker niet aan dat eventuele praktische bezwaren van administratieve aard onoverkomelijk zijn, laat staan een vervolging uitmaken. Voor zover verzoeker inderdaad niet langer een geldige IC bezit - wat niet is aangetoond - kan evenmin overtuigen dat hij onmogelijk een nieuw document of een duplicaat kan krijgen. Integendeel uit de informatie gevoegd bij het administratief dossier blijkt dat de CTA in India de Tibetanen daadwerkelijk bijstaan bij het verkrijgen van reis- en verblijfsdocumenten en de Indiase autoriteiten jaarlijks 5000 nieuwe IC's uitreiken (“CHINA INDIA” “De Tibetaanse gemeenschap in India”). Verzoeker toont niet aan dat eventuele praktische bezwaren van administratieve aard onoverkomelijk zijn, laat staan een vervolging uitmaken.

3.10. Aldus kan vastgesteld worden dat verzoeker met zijn eigen IC dan wel met een duplicaat van zijn eigen IC zonder noemenswaardige problemen zou moeten kunnen terugkeren naar India, temeer nu uit de COI blijkt dat *“Alle Tibetaanse gesprekspartners hebben tijdens de Cedocamissie bevestigd dat het niet echt een probleem is om in India een IC, NORI-stempel of “exit permit” te krijgen, wat ook verzoeker bevestigt en bovendien dat “Alle Tibetanen met wie Cedoca gesproken heeft over hun reiservaringen met een IC hebben verklaard dat er zich geen noemenswaardige problemen voordoen om India met een IC te verlaten en om, volgens de voorschriften, vanuit het buitenland in India terug binnen te komen met diezelfde IC”.*

3.11. Verzoeker brengt verder geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het maken van verwijten naar het CGVS en het formuleren van bonte beweringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het

administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.12. Aldus kan in hoofde van de verzoekende partij ten opzichte van India geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Aangezien verzoekende partij zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus, toont zij niet aan in India een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.13. In acht genomen wat voorafgaat dient te worden vastgesteld dat verzoeker in India reële bescherming geniet in de zin van artikel 48/5, §4 van de vreemdelingenwet.

3.14. Verzoeker vroeg de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoonde dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, en hij geenszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.15. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. S. CASTELAIN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. CASTELAIN

K. DECLERCK